

J. Reubek

MAANDBLAD VAN HET
INZICHT IN
BEJAARDEN-CENTRUM
UITZICHT.

DAAL EN BERGSELAAN 52
'S GRAVENHAGE

Verschijnt maandelijks en medio elke kalendermaand.

Copy in te zenden voor de vijfde van elke maand.
Postbox 336.

Redactie :: Mevr. H. Elsenaar- Zandbergen, Mevr. J.A. Joppe,
Ds. P. Rullmann en Dhr. H. de Vries.

17e jaargang nummer 190

januari 1985

Dankt God in alles.

Weer is een jaar daarheen gevloeden,
Voorbij is het met zijn moeite en strijd.
Wat hebben we in dit jaar gewonnen,
Wat bleef er voor de eeuwigheid?
Staan wij beschaamd bij al Gods zegen,
Zien wij zijn liefde ook in 't leed?
Belijden wij onz' eigen ontrouw,
En danken wij voor wat God deed?

Heer'leer ons onze dagen tellen,
Zo smeken wij voor 't nieuwe jaar.
Houdt gij toch ons geloofsoog open,
Dan worden wij uw hand gewaar
Uw Heilige Geest zal ons vertroosten,
Als wij hier gaan door leed en strijd.
Hij spreekt ons van de eeuw'ge schatten,
Voor ons door Jezus dood bereid.

N.C. Otgaar.

GODS BEGELEIDING IN 1985!

Moet Ik zelf meegaan om u gerust te stellen?

Exodus 33:14

Wanneer Israël een gouden kalf gemaakt had laat God Mozes weten, dat Hij van plan is het volk te vernietigen.

Dan is het Mozes, die God smeekt dit a.u.b. niet te doen.

God laat zich verbidden en zegt toe een engel te zullen zenden, die met Israël mee zal gaan.

Maar Mozes neemt dit niet en zegt, dat een engel echt niet genoeg is. De Here Zelf moet met hen meegaan.

Daarop reageert de Here: goed, als het jullie inderdaad om Mij zelf te doen is, om Mijn hart, om Mijn liefde, dan zal Ik Zelf met jullie meegaan.

Dit hebben ook wij zo nodig!

Ik hoorde eens van een kleine jongen, die de zolder niet op durfde, omdat het daar zo pikdonker was. Z'n moeder reageerde daar erg op pædagogisch op: je hoeft daar niet bang te zijn, want God is overal. De jongen antwoordde: mam, dat weet ik ook wel, maar ik had toch liever, dat God mij in het donker een hand gaf.

Dat ventje had het nog niet zo gek bekeken. We hebben n.l. een God nodig, Die ons een hand geeft en tot ons zegt: Kijk toch niet zo angstig rond, want Ik ondersteun je met mijn heilrijke rechterhand.

Als die God dan ook met ons meegaat hebben we niets te vrezen. Hij is het, Die door Jezus Christus ons wil begeleiden naar het hemelse Kanaän.

Uw Pastor
P. Rullmann

VOOR ELKAAR.

Wij mensen, jong en oud, staan niet op onszelf, wij zijn er voor elkaar. Verschillende individuën die we zijn, kunnen we toch niet zonder de medemens.

Op 10 februari a.s. heeft de N.C.R.V. een programma dat heet: "Voor Elkaar".

Het is de bedoeling dat jongeren de ouderen gaan opzoeken om zo elkaar beter te leren kennen. De jeugd lijkt zover verwijderd van de ouderen dat ze amper weten hoe die leefwereld in elkaar zit.

De N.C.R.V. doet daar iets aan; zij hopen op een goede, gezellige en aangename kennismaking.

Niet alleen de N.C.R.V. organiseert zo'n dag, velen doen zo iets.

Toen wij als "Exodus groepje uit Uitzicht" op de eerste Kerstdag de gevangenis kerk bezochten, waren wij daar allen "voor elkaar". Het was zo'n fijne dienst die we daar mochten meemaken, de sfeer en alles eromheen.

De preek die ds. Ferbeek hield was mooi, eenvoudig en oprecht.

Twee broeders zongen en speelden kerstliederen die zo uit hun hart kwamen, zodat de ontroering voelbaar was.

We waren zeker dààr voor en met elkaar.

Op 17 december was het ook zo'n dag voor ons huis: de scholen-gemeenschap "Westhage" kwam met een aantal leerlingen en hun leraar. De bedoeling was dat deze leerlingen van de derde klas, twee aan twee een interview bij verschillende bewoners zouden opnemen.

Velen van u hadden zich daarvoor opgegeven en om half elf waren de jongelui aanwezig. Iedereen was gespannen en vol verwachting.

De tijd, ± een half uur, was veel tekort; sommigen hadden stof voor uren. Het was een bijzonder fijne kennismaking wat aan beide kanten zeer op prijs is gesteld.

Als dank voor uw medewerking en bereidwilligheid werd een bos bloemen gebracht.

Zo waren wij ook toen "voor elkaar".

Nog veel aangename ogenblikjes, in welke vorm dan ook, voor elkaar.

J.A. Joppe.

LEKKERE DRUIVEN EN ZURE DRUIVEN.

Eens was het Westland bekend om de druiventeelt. De stoot daartoe werd gegeven door de toenmalige pastoor van Poeldijk, Franciscus Verburch, die leefde van 1616 tot 1708. In Poeldijk kunt u zijn standbeeld bewonderen.

Hoe kwam een pastoor ertoe om de druiventeelt te bevorderen. Aangenomen wordt dat hij daartoe is gekomen omdat men in die tijd moeilijk aan miswijn kon komen, als gevolg waarvan men op het idee kwam om druiven te gaan kweken voor het maken van wijn.

De wijnstok/druivenstruik komt uit het middellandse zeegebied en is door de Romeinen naar Frankrijk en Duitsland overgebracht. De wijnstok werd door monniken naar het Westland overgebracht. Wonder boven wonder bleek de wijnstok het in ons klimaat ook te doen. Om de wijnstok tegen winden en stormen te beschermen plantten de monniken er bomen omheen. En zo ontstond in het laatst van de 17e en in het begin van de 18e eeuw de Westlandse wijnbouw.

En toen kwamen de rare druiven.

Toen Napoleon ons land eens bezocht en door kreeg dat ook wij wijn maakten, raakte hij daardoor geërgerd en beval alle wijnbouw in ons land te verbieden. Waarom? Wel, omdat de Fransen van mening waren dat Nederland uitsluitend een afzetgebied behoorde te zijn voor Franse wijnen. Dat was voor de Westlandse economie en werkgelegenheid een hele klap. Gevolg was ook dat vanaf die tijd veel minder wijn werd gedronken omdat de Franse wijnen veel duurder waren. Wij raakten aan de melk: melk moe(s)t.. van narigheid! En vervolgens kwam onze koning Willem I. Of die onze melkproductie wilde beschermen of de Fransen pesten, weet ik niet, wel dat hij hoge invoerrechten op Franse wijnen ging heffen en dat betekende dat Nederland van de wijn af raakte. De tijden zijn inmiddels veranderd, in die zin, dat in ons land weer wijn wordt gedronken, meer als genotmiddel dan als drank om de dorst te lessen. Wat niet is veranderd is dat de regering daarover nog steeds invoerrechten heft, nu echter niet meer om de Fransen te pesten. We zijn immers beiden lid van de E.E.G. En de Fransen met hun omvangrijke wijn "plas"? Die proberen de Portugezen, die ook veel wijn verbouwen, zo lang als mogelijk is buiten de E.E.G. te houden.

Zouden wij in de toekomst weer wijndrinkers worden zoals onze voorouders? Omdat wij een veel te grote melkplas hebben zal onze regering dan wel weer hogere invoerrechten op wijnen gaan heffen en dan is de cirkel rond en gaan wij Rivella, champagne van de koe, drinken.

Proost!